

"TRILOXIA PRA UN NADAL CALQUERA"

(Pro Certame poético de Centro Cultural de Begonte (Lugo))

I - MAXIN

Chegou, por fin, como o Maxín quería,
a Noiteboa. Grandes e cativos,
xuntáronse no lar, sen mais motivos
que a Xesus festexar, máis a María

i-o San Xosé. Por iso naquel día
fagúíanse xa os preparativos
moi cedo, dos mexunxes dixestivos,
namentras o Maxin se relambía.

O rapaz tusigou.

-¿Qué téis, meu fillo? -
lle preguntou sua nai.

-Non teño nada.

-¿E logo qué remexas no bolsillo?

-Cousas miñas.

-A ver.

-!Ou, qué prosmada!

Insistiu, e nos bolsos daquil pillo
topou cunha escolleita lambetada.

II - EXAME

Vai finar un ano e, polo tanto,
hai que faguer exame de concencia:
¿Obraches nise tempo con decencia?
¿Un díaño fuches ou cecais un santo?

¿Foi o mundo pra ti lugar de encanto
ou, en troques, tempo de penitencia?
¿Gozaches do pracer? ¿Dícheste a cencia?
¿Producéche-lo ben? ¿Puxéche espanto?

Axexa pro que ven: ¿Tremes á morte?
¿Tés tristeza ou invádete a ledicia?
o velo vir? ¿Hai algo que che importe

dalgun xeito? ¿Pensas faguer xusticia?
E, sobre todo ¿sentiráste forte
pra ser sempre bó fillo de Galicia?

III - O CABALO

Eramos catro irmaus; o máis pequeno,
eu. Noso pai dixo aquel día
que a cabalgata dos Reises pasaría
sin lembrarse de nos.

-Non chores, neno;
outro ano será.

Eu dixen: -Boeno,
o millor algun Rey ten a manía
de non deixar carbós.

-!Probe alegría,
a de quen engulica un bó veneno!

Pola mañá, miña irmá veur cun regalo:
Un penco do grandor dunha formiga.
Dínlle voltas, sen mais, hastra escachalo.

E meu pai, sen berrar, Dio-lo bendiga,
perguntou: -¿Qué fixeches co cabalo?
-Ollar se tiña tripas na barriga.